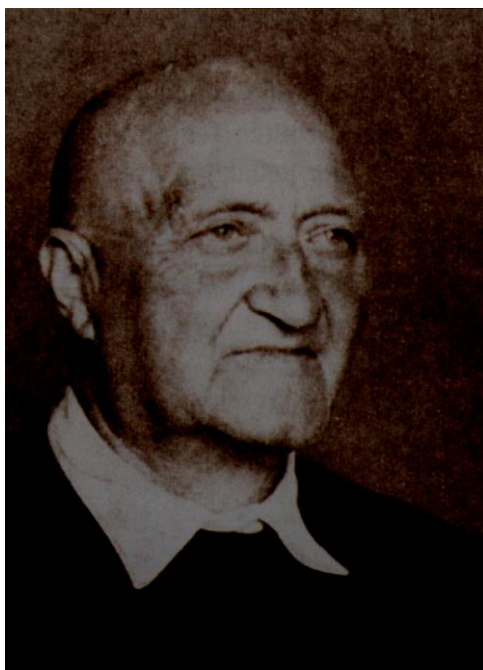

MIHÁLYI ERNŐ

1887. november 16-án született Mihályiban Mihályi Ernő bencés tanár és szerzetes, művészettörténész, a Pannonhalmi Szemle szerkesztője.

A soproni bencés gimnáziumban érettségizett, 1910-ben szentelték pappá, ezután Sopronban tanított, 1910 és 1919 között. Az iskola értesítőjében írt tanulmányában összefoglalta Sopron gótikus emlékeit „A középkor műemlékei Sopronban” címmel. Mihályi Ernő ezzel felkeltette az érdeklődést néhány kevésbé ismert soproni középkori műemlék iránt, mint például a Fabricius-ház pincéje. Az 1915-ös gimnáziumi értesítőben megjelent műve jelentős a soproni helytörténetírás szempontjából. A későbbi füzetben is kiadott munka címe: Sopron renaissance és barokk-stílusban épült házai, amelyben lappangó műemlékeink egész sorát mutatta be. Dorfmeister István barokk festőről 1916-ban írt tanulmányt az értesítőben, amely különnyomatban is megjelent. Mihályi Ernő az I. világháború alatt a Régészeti Társulat titkáraként működött. 1919 szeptemberében Pannonhalmára helyezték főiskolai tanárnak, de itt is megmaradt a soproni műemlékek hű gondozójának. Ugyanebben az évben a Magyar Művészet című lap

Sopron bemutatását tűzte ki célul. Mihályi Ernő két nagyobb cikket írt ebbe: a soproni építészet általános ismertetését és Dorfmeister művészetének vázolását. Ez utóbbiról 1920 körül készítette doktori értekezését is. A Magyar Művészet soproni száma sok művészi fényképpel és cikkel városunk első bemutatkozása volt ország-világ előtt és egy csapásra országos érdeklődést keltett Sopron iránt. Mihályi „A magyar falu egyházművészete” című könyvében aprólékos topográfiájával megmutatta, mennyi mestermű rejlik eldugott kis falvainkban.

1937-ben a megindult Soproni Szemle szerkesztő bizottságának tagja lett. A folyóiratban ugyan csak egy dolgozata jelent meg 1943-ban, de nem szakadt el Soprontól, közreműködést vállalt Heimler Károly „Sopron műemlékei” című könyvében is (1939). Szerkesztette a Pannonhalmi Szemlét, tanított, a főapátság éremtárát, múzeumát vezette, ezek a teendők már csak nagy ritkán engedték Sopronba. Utoljára 1963-ban tartott itt előadást, felvetve városunk ókeresztény korának kérdéseit. Nagy öröme telt benne, ha soproniak felkeresték, különösen, ha tanítványai vagy azok, akiket annak idején ő vezetett be a művészettörténet szépségeibe. Szelíd, kedves egyénisége, számos munkája, sok-sok soproni szívében állít neki maradandó emléket. Munkássága a soproni helytörténetírás fejlődésében fontos mérföldkő.

Mihályi Ernő 1969. október 19-én hunyt el Pannonhalmán.

Irodalom:

Csatkai Endre: Mihályi Ernő (1887–1969) In: Soproni Szemle 24. évf. 3. sz. (1970.) p. 278–280.

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2000. Sopron: Quint Reklámügynökség, 1999., p 138.

Mihályi Ernő: Gondolatok Sopronról. In: Soproni Szemle 7. évf. 1. sz. (1943.) p. 1–5.